

Їхні подвиги відзначено орденами. Посмертно...

Ми продовжуємо розповідати про працівників міліції та воїнів Національної гвардії України, що поклали життя під час антитерористичної операції на теренах Донбасу й посмертно відзначені державними нагородами.

Указом Президента України від 31 жовтня 2014 р. командир батальйону патрульної служби міліції особливого призначення «Херсон» УМВС України в Херсонській області лейтенант міліції Руслан Сторчеус нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Херсонці, які 29 серпня 2014 року прийшли до обласного Палацу молоді, щоб провести в останню путь трьох земляків, звісно ж, не підозрювали, що в «іловайському котлі», де полягли ті троє, того ж дня станеться ще страшніше братовбивче кровопролиття, яке забере життя багатьох українських воїнів і правоохоронців (зокрема й ще кількох бійців батальйону «Херсон»). Напевно, всі ми тоді були іншими, ще незвиклими до списків сотень загиблих побратимів, і біль від втрат тоді сприймалася особливо гостро... Серед трьох захисників, яким того дня віддавали військові почесні і за якими в місті було оголошено жалобу, був командир БПСМОП «Херсон» – засновник цього спецпідрозділу. Людина, яка подала землякам приклад щирого патріотизму, готовності до самопожертви...

Руслан Сторчеус

ренська мама, та й дружина дуже непокоїлася, ще коли на Євромайдані почали стріляти в активістів. Кохана й нині неспокійна. Як прийду додому, щоразу перепитує: „Вас на Схід не відправляють?“. Але зрозумійте: вибору ж немає. Якщо поповнити лави дуже чисельної в Херсоні „диванної сотні“ й охати-ахати, лежачи перед телевизором, нічим добрим це не закінчиться. А я особисто не хочу більше жити в тоталітарній країні й почуватися покірним гвинтиком, за якого все вирішують і з якого можна безкарно знущатися. Я цього надивився за часів Януковича й ситий під зав'язку. Якщо ми сьогодні не зупинимо бандитів у Донецьку й Луганську, завтра вони прийдуть

до нас. Чому зі Сходу треба зупинити будь-якою ціною. Адже свобода варта того, щоб її захищати...».

Він одягнув форму у травні 2014-го, ставши одним із перших добровольців новоствореного батальйону «Херсон». Обійнявши посаду комбата у званні прапорщика міліції, а згодом – вдягнувши лейтенантські погони, він анітрохи не комплексував щодо скромності свого «чину», хоча мав дві вищі освіти: здобув диплом вчителя географії, біології та основ економіки у стінах Херсонського державного педагогічного інституту (нині – Херсонський державний університет), але подальший життєвий шлях присвятив роботі юриста, працюючи на різних підприємствах та у страхових компаніях, з відзнакою закінчив Херсонський юридичний інститут Харківського національного університету внутрішніх справ.

Його кредо було відстоювання справедливості, віра у здатність людей змінювати життя на краще – саме тому Руслан Олександрович поєднував доволі успішну кар'єру з активною громадською діяльністю. 2004 року брав участь у подіях Помаранчевої революції, 2013-го – стояв на барикадах столичного Євромайдану, згодом створював херсонську Самооборону.

А після анексії Росією території Криму Руслан Сторчеус очолив добровольчий батальйон, формування якого починалося з одного-єдиного кабінету в міському управлінні внутрішніх справ. Як згадують підлеглі, Руслан Олександрович доклав неймовірних зусиль для створення підрозділу, добору особового складу, організації професійної підготовки, забезпечення озброєнням і спорядженням, зокрема для залучення допомоги органів місцевої влади та волонтерів. Саме завдяки енергійності комбата 19 серпня перша група з півсотні бійців вирушила в район АТО з належною екіпіровкою – очолював її лейтенант міліції Сторчеус...

Експозиція музею Херсонського державного університету, присвячена Руслану Сторчеусу

В останньому інтерв'ю напередодні відрядження в район антитерористичної операції 35-річний комбат лейтенант міліції Руслан Олександрович Сторчеус відверто зізнався: «Звісно ж, родина хвилюється. У мене ста-

Указом Президента України від 14 листопада 2014 р. працівники батальйону патрульної служби міліції особливого призначення «Херсон» УМВС України в Херсонській області старший інспектор молодший лейтенант міліції Максим Жеков та міліціонер рядовий міліції Олег Пешков нагороджені орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Максим Жеков

Олег Пешков

Відкриття меморіальної дошки на честь Максима Жекова в його рідній школі

том на приватній фірмі, з 2013 р. очолював сектор правової допомоги Херсонського обласного відділення Фонду соціального захисту інвалідів України. У червні 2014-го Максим Петрович вирішив повернутися до міліцейських лав і з честю виконував службовий обов'язок, віддавши за мир в Україні, за територіальну цілісність Батьківщини найдорожче – власне життя...

Варто зазначити, що повага до пам'яті полеглих добровольців та турбота про їхні родини органів місцевої влади та громади Херсонщини виявилися не лише в багатолюдній церемонії поховання. Вже у вересні 2014 р. виконавчий комітет Херсонської міської ради ухвалив рішення про виділення родині Руслана Сторчеуса двокімнатної квартири, активісти та колеги покійного комбата допомогли його дружині та дітям з облаштуванням нової оселі. Згодом за клопотанням місцевих депутатів було списано борг за банківським креди-

том на купівлю житла родині Олега Пешкова.

А в лютому поточного року в Олександрівській загальноосвітній школі Білозерського району Херсонщини відбулося урочисте відкриття та освячення меморіальної дошки, встановленої на честь випускника цього навчального закладу – Максима Жекова. Під час заходу разом із педагогами та учнями школи, земляками вшанували світлу пам'ять вислового правоохоронця й висловили співчуття його матері Світлані Юхимівні та сестрі Інні керівники районних органів влади, колеги з місцевого райвідділу міліції та БПСМОП «Херсон», громадські активісти й волонтери. Пам'ять про Максима увічнено і в експозиції шкільного музею, де представлено його фотографії та особисті речі.

Того ж місяця урочистий мітинг відбувся й біля входу до Херсонського державного університету, де за ініціативою студентів та колишніх однокурсників було встановлено меморіальну дошку на честь Руслана Сторчеуса. Під час церемонії, у якій взяли участь батьки та дружина покійного, на його адресу прозвучало багато теплих слів, як про чесну, порядну, добру й професійну людину – гідний приклад уособлення чеснот справжнього патріота України. У музеї ХДУ створено експозицію, де представлено особисті речі Руслана, надані його рідними: дипломи та інші документи, численні фотографії, дитячі малюнки, власноруч зроблений атлас зоряного неба, студентські конспекти, військова форма й шолом, остання пачка цигарок, які комбат так і не встигнув докурити, а також годинник героя – подарунок дідуся, ветерана Другої світової...

Підготував

Сергій КОВАЛЕНКО, «ІЗ»

Не минуло й тижня, як Херсон сколихнула трагічна звістка: 25 серпня під Іловайськом автомобіль, на якому їхав Руслан Олександрович, потрапив у засідку, влаштовану ворожою диверсійно-розвідувальною групою. Разом із комбатом, батьком трьох дітей, загинув і 42-річний рядовий міліції Олег Пешков, який за нетривалий час служби в підрозділі (його було призначено на посаду міліціонера 16 липня) запам'ятався колегам як скромна, небагатослівна людина, професійний водій, що зумів швидко відремонтувати виділений батальйону старенький легковик УАЗ. За кермом цієї машини Олег Анатолійович зустрів смерть, осиротивши двох доньок.

А наступного дня в оточеному ворогом Іловайську внаслідок артилерійського обстрілу обірвалося життя ще одного бійця БПСМОП «Херсон» – молодшого лейтенанта міліції Максима Жекова, якому напередодні, 22 серпня, виповнилося 29 років. Максим Петрович народився в Севастополі, але все його дитинство пройшло на Херсонщині. Закінчивши Національну юридичну академію імені Ярослава Мудрого, він понад рік обіймав посаду дізнавача одного з районних відділів міліції обласного УМВС, згодом, звільнившись за власним бажанням, працював юрис-

НЕБАЙДУЖИМ

Усі охочі допомогти родинам полеглих бійців батальйону «Херсон» можуть зробити це, перерахувавши гроші на карткові рахунки у КБ «ПриватБанк»: дружині Руслана Сторчеуса Світлані: 4149 4378 4648 8482; брату Олега Пешкова Ігорю Анатолійовичу: 6762 4683 1786 7632; матері Максима Жекова Світлані Юхимівні: 5168 7572 1934 2625.

Поховання Руслана Сторчеуса та двох його побратимів 29 серпня 2014 р.